

Full del Diumenge

Església de l'Escola Pia i Ermita de Santa Anna.
PP. Escolapis. Gandia.

Any VII, nº 38

22 de maig de 2011

Si no vas a Missa estes Lectures t'acostaran a una sintonia més clarificadora, solidària i bella. Si vas, et serviran de record i preparació. I si no hi vas, però vols anar, t'ajudaran a acostar-te a la porta.

LECTURES del DIUMENGE CINQUÉ de PASQUA

NOVA ADREÇA: www.escolapiagandia.org

(CICLE A)

Lectura dels Fets dels Apòstols 6, 1-7

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seues viudes no eren ateses.

Llavors, els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren:

– «No estaria bé que nosaltres deixàrem la predicació de la paraula de Déu i ens posàrem a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set hòmens fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta faena; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.»

Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i, a Jerusalem, creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

Paraula de Déu.

salm responsorial

R/ *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

Justs, aclameu el Senyor, fareu bé en lloar-lo, hòmens rectes. Celebreu el Senyor amb la lira, acompanyeu amb l'arpa els vostres cants. **R/**

La paraula del Senyor és sincera, es manté fidel en tot allò que fa; estima el dret i la justícia, la terra és plena del seu amor. **R/**

Els ulls del Senyor vetlen els qui el veneren, els qui esperen en l'amor que els té; ell els allibera de la mort, i els retorna en temps de fam. **R/**

Lectura de la primera carta de sant Pere 2, 4-9

Estimats:

Acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els hòmens l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor.» També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faça de vosaltres un temple

espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist.

Per això, diu l'Escltura:

«Jo pose a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui hi creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra que fa entropessar, en cudol que fa caure». Entropessen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu l'alabança» d'aquell que vos ha cridat del país de tenebres a la seua llum admirable.

Paraula de Déu.

al-leluia

Jo sóc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor; ningú no ve al Pare sinó per mi.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan 14, 1-12

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

– «Que els vostres cors s'asserenen. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare, hi ha lloc per a tots: si no n'hi haguera, ¿vos podria dir que vaig a preparar-vos estada? I, quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i vos portaré a ma casa, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.»

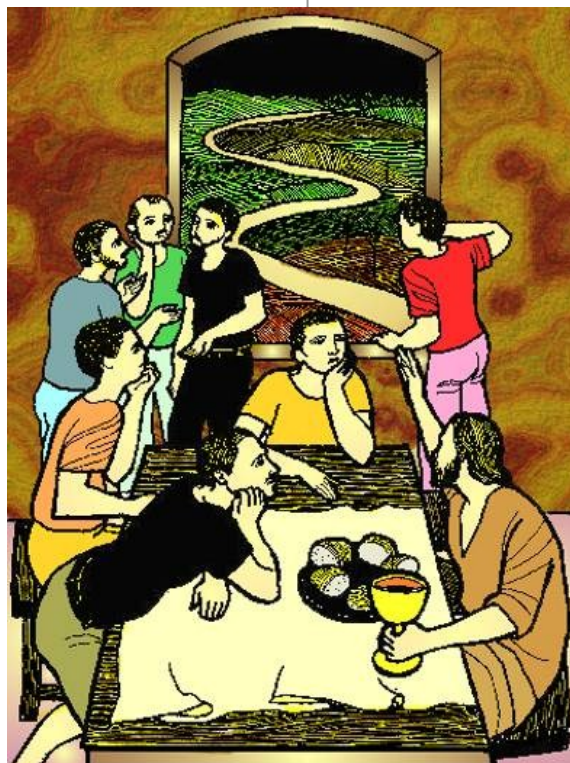
Tomàs li diu: – «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. ¿Com podem saber quin camí hi porta?»

Jesús li diu: – «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara, ja el coneixeu i ja l'heu vist.»

Li diu Felip: – «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.»

Jesús li diu: – «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres ¿i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. ¿Com pots dir que vos mostre el Pare? ¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo vos dic, no vénen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seues obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Vos ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

Paraula del Senyor

LECTURES DE LA MISSA DE LA SETMANA

LITÚRGIA DE LES HORES: I setmana salteri i Pasqua

Diumenge, 22: V de Pasqua.

Ac 6, 1-7; Sl 32; 1Pe 2, 4-9; Jn 14, 1-12.

Dilluns 23:

Ac 14,5-18 / Sl 113B / Jn 14,21-26

Dimarts 24, Maria Auxiliadora:

Ac 14, 19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a

Dimecres 25, St. Gregori VII, papa:

Ac 15, 1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8

Dijous 26, Sant Felip Neri, prev:

Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11

Divendres 27, Sant Agustí de Canterbury, bisbe:

Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17

Dissabte 28:

Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21

Diumenge vinent, VI de Pasqua:

Ac 8,5-8.14-17 / Sl 65 / 1Pe 3, 15-18 / Jn 14,15-21

COMENTARI

Pau al cor

La vida humana és plena de dificultats i d'incerteses de tota mena. Avui més que mai vivim preocupats i neguitosos pel present i pel futur, per nosaltres mateixos i per persones que coneixem i estimem. El nostre entorn ens empeny a un ritme accelerat, que ens aboca a la pressa i, en definitiva, a l'estrès. En aquest ambient, costa de trobar lloc per a la calma, el silenci i la tranquil·litat. Molta gent recorre a solucions extremes per aconseguir una mica de serenor: fàrmacs, tècniques de relaxació, tractaments psicològics...

Jesús convida els seus seguidors a asserenar-se i a confiar en ell. Els devia veure també excessivament preocupats. Davant les paraules de Jesús, ells volen tenir informacions, certes, seguretats. Tomàs li fa preguntes, Felip també... Jesús els va fent veure que la pau que ell ofereix no és un tancar els ulls davant els problemes, ni una despreocupació o una fugida de la realitat. El seu argument per convèncer els deixebles que s'asserenen és la perspectiva de viure per sempre en la casa del Pare, és la confiança de qui es mira les coses des de l'eternitat i l'amor de Déu.

Jesús reconforta els deixebles quan de fet ell es troba a les portes de la mort. Però sap que està en mans del Pare i que pot confiar plenament. No es deixa aclaparar pel sofriment imminent, perquè ja mira més enllà i sap entreveure els braços acollidors del Pare que l'esperen. Per això afronta la passió amb fortalesa, sense angoixa, i fins i tot és capaç de transmetre pau als seus deixebles.

Cap sofriment ni cap fracàs no haurien de treure'ns la pau del cor, perquè la serenor no depèn dels esdeveniments, per més positius o per més negatius que siguin, sinó de la fortalesa interior i de la capacitat de veure més enllà de les aparences, de tenir una perspectiva àmplia i esperançada sobre la pròpia vida i sobre la història humana. La pau no ve de tenir-ho tot controlat, sinó de confiar.

Agustí Borrell

Dios y el César

ALBERTO INIESTA | Bisbe auxiliar emèrit de Madrid

Sembla que en democràcia són necessaris els polítics professionals. Crec a més, malgrat els mals exemples, que la major part dels polítics d'Espanya són honrats, i treballen honradament pel ben comú. Però no crec que tots ells siguin sempre encertats. Per això, en temps d'eleccions han de ser votats –triats– o botats –rebutjats–. Pel mateix, em sembla que el dret al vot hauria de comportar el deure de votar. Almenys, nosaltres, com a cristians, tenim una especial responsabilitat de fer-ho, com a

obra de caritat política cap a la societat.

A més del vot, tots els cristians hauríem d'assabentar-nos i interessar-nos per la política, com a gestió del bé comú, cadascun segons la seua vocació i possibilitats.

Però també dedicant-se alguns professionalment a la política, d'acord amb la seua fe cristiana i la seua consciència social. Encara que no serà sempre fàcil mantenir-se al mateix temps fidels a l'estratègia d'un partit i als criteris evangèlics, sempre podran recórrer amb prudència al principi del mal menor, comptant amb la gràcia de Crist i amb la comprensió dels altres cristians, tenint en compte la necessitat i la dificultat del seu ministeri, el seu servei al ben comú.

Però, encara que tots hàgem d'assabentar-nos i interessar-nos per la qüestió política tocant al ben comú, no convé que els pastors ens immiscim en la política de partits, quan estem destinats a la unió de la comunitat eclesial, en la que caben varietat d'opcions concretes legítimes, el dret a ser de dretes, d'esquerres o de centre, amb tal d'actuar sempre amb esperit evangèlic i tarannà democràtic.

Jesús de Natzaret ens va deixar un principi lluminós, sempre valedor: "Doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu". O siga, una sana secularitat i una lliure confessionalitat. Doncs... a votar!"

En el nº 2.753 de *Vida Nueva*.

DEMANEM A la

CIUTADANIA:

*Que a l'hora d'emetre el vot valore les conseqüències socials, polítiques i mediambientals

de les mesures adoptades o proposades per les diverses formacions polítiques. El criteri de justícia i bé comú ha d'anteposar-se al de fidelitat de vot al propi grup.

*Que no considere la corrupció i la podridura ètica i política com a part de la normalitat democràtica i que valore amb cura aquesta qüestió abans de votar. No sembla massa ètic donar suport a candidatures de persones imputades en processos de corrupció.

(De la declaració del "GRUP DE RECTORS DEL DISSABTE" sobre les eleccions municipals)

